

POSTANOWIENIE

S., dnia 11 października 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSR M. G.

Protokolant Patrycja F.

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z wniosku M. J.

przy udziale Z. T.

o stwierdzenie nabycia spadku

POSTANAWIA:

I. stwierdzić, że spadek po L. T., zmarłym (...) w S., ostatnio zamieszkałym w S. przy ul. (...), na podstawie ustawy nabyły z dobrodziejstwem inwentarza dzieci spadkodawcy:

- córka M. J., córka L. i J.,

- syn Z. T., syn L. i J.

każde w udziale do 1/2 części;

II. ustalić, że koszty postępowania wnioskodawczyni i uczestnik ponoszą we własnym zakresie.

UZASADNIENIE

W dniu 05 lipca 2016 r. został złożony przez M. J., za pośrednictwem zawodowego pełnomocnika, wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po L. T. zmarłym w dniu (...) roku w S., ostatnio zamieszkałym w S. przy ul. (...) oraz o zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Wnioskodawczyni wskazała, że zmarły testamentu nie pozostawił, zmarł jako wdowiec pozostawiając dwoje dzieci - wnioskodawczynię oraz Z. T.. Jak wskazano, każde z dzieci spadkodawcy dziedziczy spadek w udziale po 1/2 części. Spadkodawca nie miał dzieci pozamałżeńskich ani przysposobionych, w skład spadku nie wchodzi gospodarstwo rolne, spadkobiercy nie składali oświadczeń o przyjęciu albo odrzuceniu spadku, jak również nie zrzekli się dziedziczenia.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik Z. T. wskazał, że nie wnosi zastrzeżeń co do twierdzeń przedstawionych przez wnioskodawczynię we wniosku o stwierdzenie nabycia spadku z wyjątkiem żądania zasądzenia kosztów postępowania, gdyż w myśl art. 520 §1 k.p.c., każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Na rozprawie w dniu 11 października 2016 r. w imieniu uczestnika Z. T. występował pełnomocnik w osobie jego małżonki – G. T.. Pełnomocnik wnioskodawczyni podtrzymał wniosek, który został poparty przez pełnomocnika uczestnika.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. T. zmarł w dniu (...) roku w S., a ostatnio stale zamieszkiwał w S. przy ul. (...). W chwili śmierci żony nie miał – był wdowcem. Spadkodawca miał dwoje dzieci – córkę M. J. z domu T. (córkę L. i J.), urodzoną w dniu (...) w S. oraz syna Z. T. (syna L. i J.), urodzonego w dniu (...) w S.. L. T. testamentu nie sporządził. Nikt nie składał oświadczeń spadkowych, nikt nie zrzekał się dziedziczenia i nikt nie był uznany przez sąd niegodnym dziedziczenia. Nikt też nie zwracał się do notariusza o akt poświadczenia dziedziczenia po spadkodawcy. W skład spadku nie wchodzi gospodarstwo rolne.

Bezsporne, a nadto dowód:

- odpis skrócony aktu zgonu (k. 8),
- odpisy aktów stanu cywilnego (k. 9-10),
- zeznania małżonki uczestnika G. T. (k. 27).

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalony został w oparciu o treść odpisów aktów stanu cywilnego oraz zeznania małżonki uczestnika G. T., gdyż żaden z uczestników nie stawił się osobiście na rozprawie. G. T. jako pełnomocnik uczestnika Z. T. została upoważniona do dokonywania wszelkich czynności w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku w niniejszej sprawie oraz składania oświadczeń w najszerszym zakresie dopuszczalnym przez prawo, w tym o przyjęciu spadku.

Dowody te ze sobą wzajemnie korespondują i sąd nie powziął żadnych wątpliwości co do ich wiarygodności.

Zgodnie z art. 1025 § 1 k.c. sąd na wniosek osoby mającej w tym interes stwierdza nabycie spadku przez spadkobiercę. W niniejszej sprawie wniosek złożyła córka spadkodawcy, która z racji pokrewieństwa ma legitymację do złożenia wniosku w tej sprawie.

W świetle art. 670 k.p.c. sąd spadku bada z urzędu kto jest spadkobiercą.

Sąd przeanalizował treść wniosku i odpowiedzi na wniosek, załączone dowody w postaci odpisów aktów stanu cywilnego, a także przesłuchał małżonkę uczestnika będącego spadkobiercą ustawowym. Sąd zastosował nieprawidłowe pouczenie zeznającej - o treści art. 304 k.p.c. w zw. z art. 671 k.p.c., podczas gdy powinien zastosować pouczenie z art. 233 k.k., gdyż pełnomocnik może być przesłuchany wyłącznie w charakterze świadka, jednakże uchybienie to pozostaje bez wpływu na wynik sprawy, albowiem zastosowane pouczenie o zapewnieniu spadkowym (671 k.p.c.) jest tożsame pod względem skutków karnych ze złożeniem zeznań pod przyrzeczeniem. W jego rezultacie osoba przesłuchiwana uzyskała świadomość, że ma obowiązek zeznawać prawdę, albowiem za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy grozi odpowiedzialność karna do lat 8 pozbawienia wolności.

Zwrócić należy uwagę, że zawodowy pełnomocnik wnioskodawczyni nie zgłosił żadnych oświadczeń co do sposobu procedowania sądu, nie zwrócił uwagi na jakikolwiek uchybienia proceduralne, jak również nie wniósł ewentualnych zastrzeżeń do protokołu.

Zgodnie z art. 926 § 1 k.c. powołanie do spadku może wynikać albo z ustawy albo z testamentu. Z kolei art. 926 § 2 k.c. stanowi, że dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą. W niniejszej sprawie spadkodawca testamentu nie sporządził. Ma zatem miejsce ustawowy porządek dziedziczenia.

Zgodnie z art. 931 § 1 k.c. w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku. Skoro spadkodawca w chwili śmierci żony nie miał i pozostawił dwoje dzieci, to zgodnie z regułą wyrażoną w cytowanym przepisie, dziedziczą tylko te dzieci – w częściach równych. Dlatego też Sąd w punkcie

I postanowienia stwierdził, że spadek po L. T. na podstawie ustawy nabyły dzieci spadkodawcy: M. J. córka L. i J. oraz syn Z. T. syn L. i J., każde w udziale do 1/2 części.

Zgodnie z art. 1012 k.c. spadkobierca może bądź przyjąć spadek bez ograniczenia odpowiedzialności za długi (przyjęcie proste), bądź przyjąć spadek z ograniczeniem tej odpowiedzialności (przyjęcie z dobrodziejstwem inwentarza), bądź też spadek odrzucić. Kolejno art. 1015 § 1 k.c. stanowi, że oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku może być złożone w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania. Zgodnie z art. 1015 § 2 k.c. w brzmieniu nadanym z dniem 18 października 2015 r., brak oświadczenia spadkobiercy w powyższym terminie jest jednoznaczny z przyjęciem spadku z dobrodziejstwem inwentarza.

Mając na uwadze datę śmierci spadkodawcy (31.01.2016 r.) oraz okoliczność, że w ciągu 6 miesięcy od otwarcia spadku nie zostały złożone oświadczenia spadkowe, zastosowanie znajduje dyspozycja z art. 1015 § 2 k.c., zgodnie z którą należało stwierdzić, że spadkobiercy przyjęli spadek z dobrodziejstwem inwentarza.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie II postanowienia na podstawie art. 520 § 1 kpc. Zgodnie z powołanym przepisem każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.